

בש"ד, יום ג' פרשת ויקרא - זכור, ט' אדר ב' תשפ"ד

דבר העודר

והשתיה כדת

לדעת לשנותה כהלכה: מבואר בגמ' (מגילה דף יב. וברש"י שם) והשתיה כדת,מאי כדת, אמר רבינו חנן משם ורבינו מאיר כדת של תורה, מה דעתך על תורה אכילת מצחה (פר ושלשה עשרונים סולת לאכילה) מורה בה משתיה (נסר חצי ההין), אך סעודתו של אותו רשות אכילה מורה בה משתיה.

בדרשיה זו אנו רואים שוב את היסוד שאין אכילה בלבד בשתייה, והאכילה והשתיה הם מקשה אחת בסעודה.

כמה קולמוסים נשתבورو בנוסחאות שתיית משקאות חריפים בפורים, וכבר התבאר בג'ילוון עומק הפשט מספר 102 בנוסח 'עד דלא דיע', האם ציריך לשנות בפורים דוקא יי', או שומויל גם שאר משקאות, ויש אומרים שעידיף לא להרבות בשתיית משקאות חריפים מחושש שיביא לפירוקת על.

ההכם עניינו בראשו, להיות בשמהה ולא בהוללות ח"ז, וגם במצוב של 'עד דלא דיע', ציריך שהשתיה תהיה כדת של תורה, שלא ייחסיר אפילו תפילה או ברכה אחת, ולקיים שם שמים.

חשוב לציין שגם משקאות חריפים צריכים פיקוח ואישור, ושיש לשנות רק משקאות כשרים ומושרים, וכן לשנות משקאות ללא פיקוח שלא ידוע רמת כשרותם, שמצויה בהם חשות אייסור יי' נסר,بشر בחלב, חדש, חמץ שעבער עליו הפסח, ועוד.

וכפי שהתבאר בהרבה בג'ילוונים עומק הפשט; מספר 256 בנוסח 'בשרות משקאות חריפים'. מספר 257 'המשר' בשרות משקאות חריפים'. מספר 299 'בשות מזקה והודקה'. מספר 300 'חשש ודש בודקה', להטולת החיבור מודקדקי ההלכה קלה כבבומוורה, ניתן להשיג בມערצת 'הילכתא' רשיימה מעודכנת עם מידע הלכתי ומיציאות, בדבר משקאות חריפים מאושרים לשתהה ללא שם חשוט, על ידי מומחי כשרות ידועים.

חדש: ניתן להשיג מידע מידע מודען בנוסח משקאות חריפים מאושרים לשתהה, גם דרך מערצת 'נדרים פלוט' < קופת 'הילכתא' > מודיעות ועדיינות'.

ברכת התורה
עקביא יוסף לוי

נושא ג'ילוון

'משקאות בסעודה'

אין אכילה בעלי שתיה

תקcing: סדרת המאמרים בנוסח 'סעודה כהלכה', הג'ילוון הראשון בנוסח סידרה, בנושא 'אכילה לפני הסעודה'. הג'ילוון הנכרי הג'ילוון השלישי בסעודה. הג'ילוון הבא מנת פתיחה בסעודה. ג'ילוון הדינום ר' ריקודים באמצע הסעודה.

ג'ילוון 436 'קינוחים בסוף הסעודה'.
נושא ג'ילוון: האם ציריך לברך כשותה משקאות בתוך הסעודה, איזה משקה טעון ברכה ואיזה נפטר בברכת המוציא, ומהודע? השאלת היא ריך לברכה ואיזה, אבל ברכה אחדרנה והוא לא צריך בתוך הסעודה, כי ברכת המזון פטרתנה. ביאור הלוקין הדינום בין שתיתת מים, יין, משקה חריף, קפה או תה בתוך הסעודה.

יין גורם ברכה לעצמו

ביאורי הראשונים: מבואר גמ' (ברכות דף מא): זביבים הבאים מוחמת הסעודה בתוך הסעודה, אינם טעונים ברכה לא לפנייהם ולא לאחריהם, שהפת פורתון, אבל השותה יין בסעודה, למורתה להיות בא מוחמת הסעודה, שבלי הסעודה לא היה שותה, הפת אינה פורתת את ברכותן, כי היין גורם ברכה לעצמו.

ופירש ר'ש"י (ד"ה דגורם, וכפי שהביאו בתוס' ד"ה אי הци) ביאור דברי הגמ' שהיון גורם ברכה לעצמו, הכוונה כמובן בקידוש וברכות אירוסין, שמברכים על יון 'בורא פרי הגפן', למורתה שליא צרכיהם את שתיתתו.

צריך להבהיר את כוונת ר'ש"י, מדוודו ונחשב שגורם ברכה לעצמו, הרי לאחר שחוזל חייב לשנות כוס של ברכה בקידוש וברכות אירוסין, הוא חייב לברך הגפן מдин ברכת הנהנין? ויש לישב לפיה מה שכותב בש"ע (סימן רגע סעיף ד) שברכת הגפן בקידוש הוא בא ברכת המזונות, ואע"פ שיצא מוציאה, ולא ברכת הנהנין שאם יצא איןנו מוציא, נמצא

בשביל לשורת את האוכל שבעמיוו, ולכארו הוא כאורו הוא בדברים הבאים מלחמת הסעודיה, שנפטרים בברכת הפת, מכל מקום אין נפטר בברכת הפת, כי הין חשוב שורם בכח לעצמו ולא נפטר לפת, ולא מועיל לכויון בברכת 'המושיא' לפטור את הין.

אם שתה יין לפני הסעודיה, פוסק השו"ע (סעיף ד) שלא צריך לברך על יין באמצע הסעודיה, כי הין שלפני המזון פטור אותו, וכן הין שלפני רשות אות הין שאבחן באמצע הסעודיה. ומוסיף המשנ"ב' (ס"ק ז) שדוקא אם מתכוון לשותה במזון לאמצע הסעודיה אפללו בשחתה, הקישוש לא פטור את הין, אלא אם כן הוא התכוון בברכה לפטור את הין.

4. מים בסעודה

בתר הטעודה: כאשר שותה מים או שאר משקין, השיטה הראשונה **בשו"ע** (סעיף ז), שלא מברך על שתיית מים באמצע הסעודיה, כי נחשב כבא מלחמת הסעודיה, שאי אפשר לאכולה בא לשתייה, ואפללו אם הוא צמא לפני הסעודיה, כיון שבפועל לא רצה לשותה מים לפני הסעודיה כדי שלא תזיק לו השתייה על ייבא רינא, נמצאי שאשתתית המים הוא מלחמת הפת, ובברכת הפת פטורת את המים (רבינו יונה).

וממשין השו"ע: יש סוברים שצריך לברך על המים באמצע הסעודיה, שכן אם באים לעורר את תאות המאלל, ואיים חלק מהסעודה. ומשם מחרירים אפללו לברך עליהם בכל פעם, כי כל פעם הוא נחשב כنمלה, כי הדרך לשותה מים רק לצמאו, ואין ידע שייהיה צמא שוב. ומסייעת השיע"ה, רוחצת להסתה מוספק, יש לבני הנטילה במקומות מסוימים, ויבורך על משקה על דעת לשותה באמצע הסעודיה.

בשו"ע הרב (סימן קעד סעיף ב), מבאר אין זה שאפללו שיהיה צמא, ונפטר בברכת הפת כי מספיק סיבה רוחקה כדי להחשבו טפל. והוסיף שלפי השיטה הראשונה, גם אם אוכל איזה דבר למתוך השתייה הרי הוא טפל למשקה, והמסקה לחם, ונפטרים בברכת הלחם.

ונקט **רדרם"א** שהמנגה להקל כשייטה הראשונה, שכן מברכים על מים בסעודיה, וולם כתוב הבאו הלהفة (ד"ה) והמנגה בשם האליה רבה, שאם יש יין, עדיף לפטור את המים בברכת הין שפטור את כל המשקין. ובair כוונתו בזאת הרכבה (עמוד 70) שאינו מחייב לפטור את המים בברכת הין, אלא אורך ממדינת חסידות.

לפי מנהג בני ספרד: כתבו הבן איש חי (שנה ראשונה פרשת נשא אות ה), והכף הח"ים (סימן קעד אות נ), שציריך להחמיר ולהחשול מה שנקטו השו"ע והאריז"ל, ובוב פעלים (שו"ת חלק ב סימן נז), שמספק בברך על המים קודם הסעודיה, או שיפטרנו בברכת שחכל על טוכר. שציריך לברך על המים קודם הסעודיה, כתוב להושך לדבורי.

וכתיב **באור ציון**: חלק ב העורות פרק יג אות ו, שאין המנega נן, אלא ממידת חסידות. מאייך כתוב בברכת עולם חלק ב עמוד ל שרך ריך לנוהג למשעה, לברך על המים קודם הסעודיה. וועוד שモותר לברך על המים קודם הסעודיה, רק אם צמא לשתייה, אבל אם אין צמא לשתיית המים כלל, ושוטה רק כדי לפטור את המשקין שישתה בסעודיה, איןנו

שהז"ל חילקו לברך ברכת הגפן מדין ברכת המצוות, ולא כהיכי תמצוי לשתיית הCONS, שלא לזרזל בCONS של ברכה. לשתות את הCONS, מושתת את הCONS - הגפן, אבל גורם ברכה לעצמו שיר' רך בברכה ראשונה - הגפן, אבל

ברכת הנהנין, ומובן שהשותה יין בסעודיה איןו נטפל לפת להפנור ברכחה ראשונה - המוציא, אבל נטפל לפת להפנור ברכחה אחרונה. ברכחה אחרונה - על הגפן, אם יצא איןו מוציא כמו בכל ברכת הנהנין, והוא ברכחה הראשונה (שו"ע הרב סימן קעד סעיף א).

באופן אחר פירש התוט' (ד"ה אי הcy) בשם רב"א ממשום שהיין ברכחו 'בורא פרי הגפן', מרמות שבתיחילה כשהוא עונבבים ברכחו היה 'בורא פרי העץ', לעומת זאת מעתה שאר משקין שרוכתן 'שהכל נהיה בדברו'.

עד פירוש כתוב הראה"ה (בשם רבבו), וההריב"א, והמאירי, והראב"ד, והובא ברשב"א (ברכות דף מב. ד"ה יי) בשם יש מפרשין, אין גורם ברכחה לעצמו, ככלומר השיטה היא גורמת ברכחה לעצמה, כי האכללה והשתייה הם שני עניינים, ואית אפשר לשתייהם להיות אחת.

2. שיטות הראשוניים במים

איינו מברך על המים: לדעת ר' ש"י (לפי הבנת הרשב"א בדרשות ר' ר' ו/or, וגדולי הceptors, ומסקנת הרשב"א וא"ר א"ש (ברכות פרק ז סימן כו) שאור משקון כגן מים ושיכר, הבאים בתוך הסעודיה נחשבים כבאים מלחמת הסעודיה, ממשום שבני אדם לא רגילים לאכול בלי שתיה, ובאל שרות המאלל או לצמאו שהאכללה צמאתו, ונחשב כעיקר הסעודיה, ואינם טעווים ברכחה לא לפחותם לא לאחריהם, ואפללו בין היה ציריך להיפטר בברכת הפת, אילו לילדי הסברא שהיין גורם ברכחה לעצמו, וכן ציריך ברכחה לפניו.

مبرך על המים: לדעת המחו"ז ויטרי וועוד

הרבה הראשונים, שתיתת מים בסעודיה צריכה ברכחה, כי המים אינם מזינים ואני לאילך מהסעודה, ורק בין שמן היהצד גד למג' שיפטר, והווצרכו לתירוץ שגורם ברכחה לעצמו, אבל מים שלא מזינים, פשוט שברכת הפת אינה פוטרתו.

גם הראב"ד (הובא ברשב"א) סובר שצריך לברך על מים בסעודיה, ובמאור טעם הדבר לשיטתו (הובא לעיל), ש'ג'רומים ברכחה לעצמו' פירשו שמאכל ומשקה הם שני עניינים נפרדים שאינם מctrופים, ולכן הוא הדין בשאר משקאות. שציריך לברך עליהם בסעודיה.

פעם אחת / כל CONS: בתר שיטה זו נחלקו הראשונים, האם מברך רק פעם אחת או מברך על כל CONS וכוס, לדעת הראב"ד מברך רק פעם אחת ולדעת המחו"ז ויטרי מברך על כל CONS וכוס מדין נמלר, שאון קבוע עצמוני לשתיית המים, כמו שחייב לברך על הין על כל CONS, במקום שאין יין מצוי שם.

3. יין בסעודה

nposk השו"ע (סימן קעד סעיף א) יין שבתוון הסעודיה מברך על יין 'בורא פרי הגפן', ואינו נפטר בברכת הפת. ומברא הריב"א, שעור הצין ס'ק ג) אפללו שהיין גודע המשנ"ב' (ס'ק א, שעור הצין ס'ק ג) אפללו שהיין גודע

שיטות הופסיקים: לקרואת ימי הפורים העל"ט מעורר הג"ר גמליאל הכהן רבינו בץ' שלייט' א מוח"ס גם אני אודך, הלכה נחוצה בעניין חיוב ציצית בתחפושת מבגד שיש בה ד' כנפות.

דרעת הגרי"ש אלשיב זצ"ל (تل תליות קוביץ טז עמוד ה) תחפושת לא נשבת בגדי ואינה טעונה ציצית, ולדרעת הגרא"מ שטרנבורג שליט' א (תשובה והנוגות פורים עמוד ריא), אם תחפושת היא תחליך לבגד טעונה ציצית, אבל אם אינה תחליך לבגד וממשמת רק למראה בעלה פטורה מציצית, טעם הפטור בגין **פסק תשובות** (סימן אות ב') שאינה עשויה להגן מפני המשם והצינה ואני נהשבת כתמלבוש.

מאידך לדעת הגרא"ח קנייבסקי זצ"ל (מה טובו אהילך יעקב ברך ט עמוד צט, קרם אליעזר תשיבות הגרא"ח קנייבסקי). צריך להטיל ציצית בתחפושת מבגד שיש בה ד' כנפות, ובפרט באופן שהתחפושת הוא תחליך לבגד קבוע, שודאי התחפושת הוא המלבוש.

וכותב הגרא"א הכהן רבינו בץ' שליט' א (חינוך הבנים ההלכתו פרק קיד), וכענין זה כתוב הגרא"ד **שמעון אנסין שליט' א** (על להתרופה מדור הלהכה פטקה פרשת פקודי תשפ"ד) תחפושת העשויה מבגד של ד' כנפות, וכגון אלו שעושים מבד מסוימים כמו טלית קטן שיש בו ארבע כנפות, ומshallim בו חוטים סתם שלא נטו לשם ציצית, ראוי לכתילה לעשות את מהקהנות עגולות (בשיעור שהיא ניכר למראית עין שהוא עגלו).

קסון שלא הגיע לחינוך עד גיל שש, יתכן שאין לו מוחות בידי המקלים, ובפרט בגין העשויה מבד מסוימים ולא מצחו, שיש אמרים שכח חייבו בצדיקת האוק מודרבנן, ומכל מקום למעשה כיוון שאפשר לתקןו בקל ישי החמיר. בתחפושת מסווג הנקרה 'אלבד' יתכן שכן אין לו כלל חיוב ציצית, וול כל פנים בקטן אפשר להקל בהצה.

בתחפושת מ'על של כהן גדול, באופן שעושם את המעיל כשיתר המתב' ס' שהוא פתוח לגומי מון הצדדים, צריך לעשות קרון אחית עגולה. וכבר דנוἄחרונם לפיה המעיל של הכהן גROL בבית המקדש, מדובר לא היה בו חיוב ציצית.

יכול לברך שכח.

אחרי הסעודה: משיקין שבאים אחרי גמר הסעודה, לדעת המשנ"ב (ס"ק ל) הכל נהשב כמו בתווך הסעודה, כי אנחנו לא מושכים את ידיינו מהפה, ולא מברכים פניהם.

צימאונ: באופן שהיה זמאן לפני הסעודה ולא מצא מים לשותות רק בסעודה, לדעת היישוב משה (ומוכמי טוביס, תשובה שם) יברך על המים תוך הסעודה, כי שותה בגלל הצימאון ולא שיר לסעודה.

ובאופן שהיה זמאן לפני הסעודה, והחליט לשותות בסעודה, לדעת הגרא"ש אלשיב זצ"ל (זאת הברכה עמוד 279) איינו צריך לברך, ומחיד בזוזת הברכה (עמ"ד 278-279), שבלכל האופנים הממצוינים של צימאון קודם הסעודה איינו צריך לברך בסעודה, כי החלטת האדם לשותה תוך לשותות ממשיכו לסעודה. ורק באופן המסתומים שהיה חפץ נשווה, על זה חידש היישוב משה שצעריך לברך.

5. קפה בסוף הסעודה

מחלוקת הופסיקים: במשנ"ב (סימן קעד ס"ק לט) הביא את דעת הח"י אdam (כלל מג סעיף יא) שסובר שששתית קפה אחרי גמר הסעודה, הוא רק כדי לעכל את המזון, והוא דומה לשאר מskinין, וסימן קעד לברך ברכחה ראשונה, ובתקב המשנ"ב שאינו מskinין, וכן שלא נכו שיברך תחילת 'שהכל' על מעט סוכר לפטור את הקפה.

וכל זה שירך רק בימות החול, אבל בשבת ויום טוב בחירותה, שיברך קידש על הכסות, אם קידש על הירין הרי ריין פטור כל המשקין, ואם קידש על השכר, הרי כבר בירך שהכל ופטר את הי"ש.

וכתב בספר **וזאת הברכה** (עמ"ד 73) שכן ראוי לנוהג בכל שתיה הדומה להצה, כגון שותה בסוף הסעודה תה עם תבלין לעכל החזון, קפה או תה קלינוח סעודה, קפה בספל קטן בסוף הסעודה, שייפטרו על ידי ברכת 'שהכל' על סוכר.

6. שיק ומץ בסעודה

מצ' פירוט: מצוי מודוד ביום בתווך הסעודה, שנגיגשים משקה שיק מפירות מוסיקם, או מץ פירות מסוימת פירות מוסיקם, והשאלה האם צריך לברך עליו בתווך הסעודה או לא?

הציוון ס'ק מו) אם שותה את היי"ש אחרי גמר האכילה, וודעתו רך לעכל את המזון, צריך ברכה.

אבל אם מאכל שלם, ורגל לשותה מעט היי"ש להפיג את השמנוניות שפפיו, הוא בכלל טפל, ואפילו אחר גמר האכילה אין מברך. ותכן שגם אם רגלי לשותה מעט היי"ש אחרי הדגים, או דג מלוחה, הוא בכלל טפל ואין מברך עליו.

לפי מנהג בני ספרד: כתבו הבן איש חי (שנה וראשונה פרשת נסאאות ה-ו), והCPF החיים (סימן קעדאות לט), שהשותה היי"ש באצעע הסעה נכס למלחוקת בין הרים גבוהים האם צריך ברכר, ועוד שאין ברכות השכר ברורה אצל כל אדם כי שורף הגורן, וששהוא קוז מקאבי ושותים מיד מים להעבר חריפותו, וכן יזהר לשותה מעט קודם לטילת דים ימיבך כדין. או יפטרנו בברכת 'שהכל' על סוכר. כתוב בילקוט יוסף (עמ"ד קע ח), והוסיף שמעיריך הדין, אין מברכים על כל חומר מדינה ששווה בתורת הסעודה.

8. לחמים בסעודה

לדעת הג"ר שמואל הלווי ואזר זצ"ל (קובץ מבית לוי חלק יי' עמוד ל), המנהג שאין מברכן על שתיתה מים או שתיתת היי"ש באמצעות הסעה. וגם באופן שאינו מכוני בשתיות היי"ש כדי לגרור את תאوت המאכל, אלא לשם כירח' לחמים', או כדי להפנק בין דגים לבשר, אינו מברך. כי בפועל גורר את תאوت המאכל, וככל זה נאמר רך ביי"ש חריף, אבל בשתיות ליקר מתוק לומור עליו 'לחמים' יש לחוש שצורך ברכר עליו.

וכען זה הורה הגרי"ש אלישיב זצ"ל (ותן ברכה עמוד צד, וזהת הברכה עמוד 73 הערך 6), שהשותה מעט משקה 'לחמים' אינו צריך ברכר, ונחשב חלק מהסעודה, כי בפועל גורר את תאوت המאכל. והוסיף בזאת הברכה, שהוא הדין השותה להבדיל בין דגים לבין בשר אינו צריך ברכר, כיון שהוא לא יכול לאכילת הבשר.

9. עצות לצאת מן הספק

להניצל מהספק: באופן של ספק אם המשקה בא לגרור את התאבון, או כאשר להיניצל ממלחוקת הפסיקים האם צריך ברכר על משקה בסעודה, יש כמה עצות בדבר. כיצד לפזר בודאי את מה שיטה בסעודה.

יין פטרון משקדים: איזוף שתה מלא לוממו יין, והיו המשקין פניו, ויש מקלין אפילו שלא היו פנויים אום היה בעדרתו שלהם, תמן פטורת את כל המשקים, ואני צריך ברכר על כל סוג משקדים, לפחות שהיין הוא עיקר משקה, והוא אכן דאל לכל מיני משקדים, שכן הוא עיקר לעניין ברכה וכולם טפלים אליו.

אבל אם שתה רך פחות ממלאו לוגמיין, ספק אם פטור שאר משקדים, ויבקש לאחר רשלא בירך על היין שיטרנו ברכות היי"ש, או יברך 'שהכל' על מעט סוכר ופטור את היי"ש ש"ע הרב סימן קעד סעיף ד, משנ"ב סימן קעד ס'ק ג' וס'ק לט, או רוח הלהקה סעיף ב"ד'ה יין).

עצות נוספת: א. ישנה קודם הסעודה מעט מים יי"ש, וידקדק לשותה פחות משיעור ברכה אחורה, וכן מנהג

לדעתי התשובות והגהות (בר格 סימון עב), שתיתת מייך בסוף הסעודה, תלויל אם שותה בעיקר לרבריאות גופו, ולא לעיכול המזון או לציימאון, למורת שבדרכ אגב משיקיט את ימיונו, חיב לבקר, שכן השתקה כשיתמאן, אם לא יהיה אבל אם ישתה משקה אחר, נחשב שייך לסעודה ואני מברך.

וכען זה הורה הג"ר צבי ובר שליט"א (בהוראה לרבני הילכתא), שהכלבל בכל סוג המשקאות בסעודה הוא, וכן בשותה שיק מפרות ממוסקים, אם שותה אוום לבעאו, איינו מברך בתור הסעודה, ואם איינו שותהו לפחותו, מברך עליו 'שהכל'.

ולדעתי הג"ר מאייר סיורטה שליט"א (בהוראה לרבני הילכתא), על שתיתת מייך תפוזים ודאי שאין מברכים תוך הסעודה כי הוא השתקה של העזודה ודינו כו' מים שמנาง העולם שלא ברכר עליו בסעודה. אבל משקה שייך הוא בגין ספק משקה, ויש לפטורו בברכת מאכל אחר שודאי ברכותו 'שהכל', ולגביה שתיתת קפה בסוף הסעודה, לפי המבואר במשנ"ב צריך ברכר עליו, ומנהג העולם שלא ברכר עליו, ואפשר לסרום על מנת גז.

7. יי"ש בסעודה

באמצע האכילה = מחולקות: כתוב המשנ"ב (סימן

קעט ס'ק לט, שעיר הציוון ס'ק מב מד) שנחלקו הפסיקים כאשר שר הוהה יי"ש בא忠诚 הסעודה, האם הוא תאפל לעזודה או לא, האם דומה למים שלא טעונים ברכה, או ליין טעונים ברכה, לדעת המהרש"ל והלחם חמודות והלבוש והט"ז והאליה רבבה יש ברכר על שתיתת היי"ש בסעודה, שהטעם שאין מברכים על הימים הוא משומש שאין אכילה בשל שתירה, אבל ביי"ש שאין שתותים אותו מחמת צימאון האכילה, צריך ברכר עליו.

מאייד לדעת המגן אברהם, והג"ז (בסידורו) והח"י אדם והמנגן בורורים, אין צריך ברכר עליו כיון שבא לגרור את תאوت המאכל, נחשב 'מחמת הסעודה'. וסימן המשנ"ב שמחמת מלחוקת הפסיקים, וראי לנוງ עצת השו"ע, ברכר על מים יי"ש קודם הנטילה, על פטור מה שיטה בתור הסעודה. וממל מקום העולם נהגו להקל ולא ברכר. ויש להם על מי לסמור.

בתחלת האכילה = מחולקות: כתוב בשער הציוון (ס'ק מב מד), השותה היי"ש בתחלת האכילה לדעת המגן אברהם ציריך ברכה, כי איינו יכול לאגרור אותן האות המאכל כל ברכ, כי בלאו היכי רגلى לשותה בכל יומם בבודוק החזוק הלב. אבל בשמתת אדם כתוב שהזה תלוי בטבע האדם, וכן בט"ז (סוף סימן קען) משמע שאיפילו בתחלת האכילה בא לעורר תאות המאכל, וכן סתום בח"י אדם שאיפילו בתחלת האין ברכר. ומשמעות השער הציוון, שנocket כדעת החולקים על המגן אברהם שאין צריך ברכר.

וכתב בספר זואת הברכה (עמ"ד 73 הערך 6) על פי דברי השער הציוון (ס'ק מב), שאין גדרת הכתוב ובקביעה מולטת משקה והריך גורר את התאבון, ולהילוי בטבע האדם ובמטרת השתייה, ואם אצל השותה איינו גורר את התאבון, צריך ברכר על שתיתת היי"ש.

אחרי האכילה = מברך: כתוב המשנ"ב (ס'ק לט, שעיר

ארכון אוצר - חממות אוצר

ארכון החותם

1. 0.4 שוחרת (מלול), גובה 18-20 מילימטר, דקה, קפל נגה שורה 7500 יח'.	2. 0.6 שוחרת, גובה 18-20 מילימטר, דקה, קפל נגה שורה 6500 יח'.	3. 0.6 שוחרת, גובה 18-20 מילימטר, דקה, קפל נגה שורה 5500 יח' (משיכת).
טלפון: 05276-18678 דוא"ל: arcon@arcon.co.il		

ונכתב בפּרָט: לך רשות ימי הפורים מצרי מואוד שמספרסמים בלוחות המודעות, מודיעות בדבר מגילות אスター למיריה, ובכדי להרשيم את הלקחות יש שמכסיים למודעה עמוד דוגמה של המגילה להתרשומות מהכתב.

וצריך לברר האם מותר לעשות כן. האם עצם של המגילה טוען כיין כתבי הקודש. ב. הצלום המודעה בלוח המודעות בהמשך המודעה מושלבת לח האשפה, ואפיין אם כתובים על המודעה 'עוזן גנייה', לא תמיד זה עוזר, כי עלול להתקסות במודעות אחרות, ואבד זכרו.

מצורף מודעה שנותלה בלוחות המודעות בישיבת מיר, בבר מוגילת אスター למיריה, עם ריעין מוקורי של הסופר החשוב, להדפסים החלק נועד חותומים ברוח הטורים, כדי שלא יהיה רצף מילים המוחיב גנייה. ציריך לשים לב, שלא יהיה רצף של 3 מילים, שאז הדבר כבר טוען גנייה.

יודעי דת' (טור שני שורה 8) קיימים רצף של 3 מילים. ולדעת הג"ר יחזקאל פינגדLER שליט' א' מחבר ספר 'גנזי הקודש' (בஹואה לרבני הילכתא), עצם התליה אין בה משום ביזיון כתבי הקודש, והונאי להיתר התליה הוא, באופן שモבתח לו שייגן כדין אחרים הפרסום, וח"ו לא יבוא הכתב לידי ביזיון.

מאידך לדעת ועד הכהלה לענייני גנייה (בஹואה לרבני הילכתא), פרוטום תМОנות של מגילות אスター לצורק קידום מכירות של הספר כת'ם כרוכ ביזיון נורא, שמצויגים מכירת מגילות כתמכירת ריקות בשוק, ווק, כאשר מפרסמים מודעות תורניות לתועלת הציבור מותר. ב. לגבי הצלום הלהק שפורסם בישיבת מיר, רצף של שלשה מילים טוען גנייה רק אם יש בהם ממשמעות פסקוק.

ר' כל יודעי דת' אין לו ממשמעות פסקוק.

הסטודנטה, כמו שמעישה השיטה בפורום, וכומרות השיטה החריגיה, מוכיח בבריריו שהשתה במטרה להתחשב ולהשתכר, ולא בשביבו לפתחו בני מעיים לאכילה.

אינו מבבר: מאידך לדעת הג"ר צבי ובר שליט' א' (בஹואה לרבני הילכתא). אין ציריך לבקר ליל הי"ש טענותות פורום כמו בכל השנה, כי סוף סוף הוא שיר לסעודה. וכען סברת הגראי' שאלישיב צץ' (וتن ברכחה עמוד צד, וזאת הברכה עמוד 73 העירה 6) שאם שותה מעט משקה 'לחיכים' להבדיל בין 3 DIGIM לבשר איןנו צריך לבקר, ומחשב חלק מוסעודה, כי בפועל גורר את אותן האמצעים, אך גם בפורום ששותה כדי לקיים 'עד דלא ידע', נדרש חלק מוסעודה.

ספק אם מבבר: ולדעת הג"ר מאיר סיורטה שליט' א' (בஹואה לרבני הילכתא), ענון זה מוטל בספק האם שתייה הי"ש בפורום נשחט חלק מהסעודה או לא, וקשה להכריע בה, ולכן צריך לפטור על ידי שיברך על הי"ש' קודם הסעודה, או שיברך 'שהכל' על דבר אחר שודאי ברכוו ר' ברכוו.

שאללה למחשנה: מצוי בפורום כאשר מסובין במשתה היין, האורחים מביאים משלוחיו מנת עם יינות ומשקאות שלא חשבו עליהם רואשו לפוטום ברכבה הראשונה, והשאלה מפורסמת האם צריך לבקר שbow' הגפן' ו'שהכל' כי דעתו על כל המשקאות שהדריך שיבאו לפניו בסעודה, או שאין דעתו עליהם כאשר איןו יודע מי יביא משלוח מנות, ומה ייל המשלוח מנות?

גם אם דעתו על שאר המשקאות, אולי לא מועיל דעתו לפטור מברכה, במשקה שעדיין אינו של שעת ברכה? גם צריך לדעת האם צריך לבקר ברכבת 'הטוב והמטיב', כאשר מביאים עוד יין משובח בسعות פורום?

ונכתב בפּרָט: לך רשות ימי הפורים מצרי מואוד שמספרסמים בלוחות המודעות, מודיעות בדבר מגילות אスター למיריה, ובכדי להרשימ את הלקחות יש שמכסיים למודעה עמוד דוגמה של המגילה להתרשומות מהכתב.

וצריך לברר האם מותר לעשות כן. האם עצם של המגילה טוען כיין כתבי הקודש. ב. הצלום המודעה בלוח המודעות בהמשך המודעה מושלבת לח האשפה, ואפיין אם כתובים על המודעה 'עוזן גנייה', לא תמיד זה עוזר, כי עלול להתקסות במודעות אחרות, ואבד זכרו.

מצורף מודעה שנותלה בלוחות המודעות בישיבת מיר, בבר מוגילת אスター למיריה, עם ריעין מוקורי של הסופר החשוב, להדפסים החלק נועד חותומים ברוח הטורים, כדי שלא יהיה רצף מילים המוחיב גנייה. ציריך לשים לב, שלא יהיה רצף של 3 מילים, שאז הדבר כבר טוען גנייה.

יודעי דת' (טור שני שורה 8) קיימים רצף של 3 מילים. ולדעת הג"ר יחזקאל פינגדLER שליט' א' מחבר ספר 'גנזי הקודש' (בஹואה לרבני הילכתא), עצם התליה אין בה משום ביזיון כתבי הקודש, והונאי להיתר התליה הוא, באופן שמובתח לו שייגן כדין אחרים הפרסום, וח"ו לא יבוא הכתב לידי ביזיון.

מאידך לדעת ועד הכהלה לענייני גנייה (בஹואה לרבני הילכתא), פרוטום תМОנות של מגילות כתמכירת ריקות בשוק, ווק, כאשר מפרסמים מודעות תורניות לתועלת הציבור מותר. ב. לגבי הצלום הלהק שפורסם בישיבת מיר, רצף של שלשה מילים טוען גנייה רק אם יש בהם ממשמעות פסקוק.

חסדים ואנשי מעשה, לבך על מעט יי"ש קודם הסעודה (שו"ע ערך ז, מושב"ב ס'ק לט). ב. יפטרו בברכת 'שהכל' על סוכר בתוך הסעודה (מושב"ב ס'ק לט, שער הציון ס'ק מה). ג. יצא ידי חובתו מאחר שאנו אוכל בסעודה שיכול לבך שהכל על המשקה (שו"ע הרב סימון קען סעיף ג').

מחמת כל הפסוקות בשתייה תוך הסעודה, היה נהוג מ"ז הג"ר חיים מיכל לוי צץ' להחזיק קקביעות שקיית עם סוכריות קטנות בכיסו, כך בכל סעודה היה מצוי תחת ידו ברכת 'שהכל' בלי פקסוף, לפטור בוודאות את כל סוג המשקן, ומיגו דכי נפשייה כי נמי לחבריה, שהיא נתונת לכל מאן דבאי' א' שטיקל שהכל'.

10. יי"ש בסעודה פורים

דבר בעתו מה טוב: ערב ימי הפורים הבעל"ט חשוב לבור דין' משקאות בסעודה', שהשאלה נוגעת מואוד בנסיבות בסעודה פורם, שששותים הרבה סוג משקאות בתוך הסעודה, יינוי ושר משקאות רבייפים, והשאלה האם ציריך לבקר ברכחה 'עד דלא ידע' ואינו בא מחמת השתהיה היא להגיא למצוב של 'עד דלא ידע' ובכך השנה.

באופן ששותה שייעור יין בסעודה, ודאי שאין צריך לבקר על הי"ש, כי ברכת היין בפרטת את שאר המשקאות. והשאלה האם ציריך לבקר לא שתה יין בסעודה רק משקה חריף האם מברך על יין בסעודה או לא.

مبرך: וכותב במעודדים ההלכתם (עמוד תשז תשח העירה י') בשם גודלי הוראה שבפורום צריך לבקר על הי"ש בתו

משיבכה להלכה

הפרס השבועי 100 שקל מזומנים
הזוכה בפרס גיליוון 433 בסך 100 שקל מזומנים
הבה"ח כמ"ר אברהם יעקב ליבוביץ הי"ז
ישיבה קטנה' תורה שלמה' זועהיל ירושלים

שאלה: האם צריך לברך לפני אכילת מנת

פתחה בתחלת הסעודה, ומדוע?

מנת פתיחה ממאכלים הטבעוניים ברכיה בסעודה, כגון פרוטות וירקות, משופרים שאינם טפילים לפט, האם פטוריים מברכיה כי בא לפטition את התבאותן, או חייב בברכה כיון שאין מלחפים בו את הפט, ומה הדין באוכלם באמצע הסעודה.

תשובות: תוספות (פסחים דף קטו. ד"ה והדר), רשב"א (ברכות דף מא), שולchan עזורי (סימן קען סעיף א), מגן אברהם (סימן קען ס"ק יא), חי"ד אודם (כל מג עשיר) ומשנ"ב (סימן ס"ק לט שעיר והזין שם), אוור ליציו (חלק ב סימן מו אות טו), חות שני (טמוד סוף סוכה), שבת הלוי (חלק ק סימן מו, מבית חילך הקורב העומד קכב), תשבות והגהות (כרך א סיון קען ברוך ג סימן טט), וזאת הברחה (עמדוים 248-77).

בזהירות מה מפיעה שלילה בנושא הניגנון הבא, כל מי שישול תשובה נכוונה יכול לזכות בפרס. בחירות זווכה על דעת רבני הלילטה ולפי החלטות הכלульית והתשובה והוועודה ישולבו בקידושם והקרוב.

בדי להסביר ולהציג תשובה, מספק לעין בקידושה שתעני נא לשלוח את התשובה עד יום ראשון הקורב בערב (שבתו שתעני אחריו יום ואישון רישישם לשבעה הבא) בקידוש פרטני והמשיב (שם, טלפו, מקום למדור) באחת מהאפשרויות הבאות:

1. בק"ה 'הילכתא' טלפון 02-5377085 סולוחה 4
2. בטלפוןות 'דרמים פלאו' ו'ק'hiloth', קופות 'הילכתא'
3. בחרוד 'kıl התשון', שבת מדור ירושלים, בית' 'הילכתא'
4. בפקס מס' 1532-6507823
5. במייל 5047867@gmail.com

המודור החדש לע"ג האשה הצדקנית מרת שפרה שמידוב ע"ה בת יבדlichkeit"א הר"ר שלמה דוד פישר הי"ד
נלב"ע כ' אדר תשס"ד ת.ג.צ.ב.ה.

סיכום הגילוין:

דין העולמים

א. אין השותה יין בסודה מברך לפני 'הגב', כיון שהוא ברכה עצמוני, אפילו ששותה לשורת המאלל, וזה מעילו כוננה לפטורו המזוין איינו מברך על היין תוך ברכת הפט. ב. מיבר 'שהכל', והמנגה שאינו מוכחים אפילו בשורה עצמה, ומפליא בשותה אחר גמר הסעודה. טוב לפטורם ברכבת היין שפטור את כל המשקה.

ג. יי"ש השותה מים ושלשאות בסודה, נחלקו הפסוקים אם ציריך לברכו 'שהכל' והמנגה שאינו מוכחים אפילו בשורה עצמה, ומפליא בשותה אחר גמר הסעודה. השותה 'להי'ם' פטור מברכה.

ד. פורום: השותה יי"ש בסעודת פורים, נחלקו הפסוקים אם ציריך לברכו 'שהכל' או לא, ויש אומרים שמחמת הספק צריך לפטור במאכל אחד שואדי ברכתו 'שהכל'. גם שתה יין לחוש שציריך לברך עליי.

ה. קפה: באמצעות האכילה פטור מברכה, אחרי האכילה לח' אדים, מביך, למש'ב' הוא ספק ופטור על ידי סוכר. יש אמרות שזובגנו קפה הוא המשקה של הסעודה ונפטר ברכבת הפט. וש' החלקים שהטעינה גדולה הקפה הוא שתה נפרדת הטינה ברכבה, ואילו בארכלים בוקר וערב, הקפה הוא המשקה של הסעודה ופטור מברכה.

עדכוני הלכה

כרטיס כניסה לגן עדן

ברכוב מתוך הכתבות: הגה"ח ר' יוסף נחמה הרשעלר שליט"א מראשי חבורות החידושים בישיבות מיר, מוחלך לתלמידיו, וכל מאי דבבוי, ברכוב מדורות כס בצדיו לימניזיה, בו מופע ברכות הגה"ח הצעיר, מזוהה, הגפן, העץ, האדמה, השבל. ברכאה אחרונה: מען שלוש, בורא נפשות, ומוליב את לבבות המקבלים שהוא נתון להם שלוש, בורא נפשות, ומוליב את ימי צד"ז, ברכבת הילכת שבת' 'ברטס נסיכה לנגן' דבבוי בארוד דוז' (ברכת הילכת שבת') שהוא אומר ברכות בנסיבות מיוחדת יזכה לח' עולם הבא. וcumsha שהירה שהיעיד ר' בונם קובר מותם, שהתגלה לפניו בקדמי מת שבקב, ומספר לו שזכה להיכנס לכל מקום שרצה כי בירך בקהל ובכוניהם. מיותר לציין: שיש לנו הוגה ברכוב בבודה הרואי, ונס נכס בו לבית הכסה, קיפד שיהיה מונח ברכיון בשני כיסויים, כי בתוך כיס.

נושא הגילוין הבא:

'מנת פתיחה בסעודה'

טלו חלק בזיכוי הרבים העצומים, והשתתפו בהוצאות הגילוין הבא

הגילוין נועד לעזרת כל הלומדים, לא לסמן על הדברים הלכה למעשה במקומות

עדכון לו"ז שייעורי הילכתא

השבוע יום חמישי י"א אדר צום תענית אסתר מוקדם לא יתקיים שייעור. השיעור הבא יתקיים אי"ה ביום חמישי י"ח אדר, בנושא 'מדוע חשוב לעשר שוב' מפני הג"ר חיים ברטלאר שליט'א'.

מכון הילכתא 02-535-0-535-02

מענה אונליין בית הוראה מערכות הגילוין

קו מידע הלכתאי
02-5377-085

יריתן להאזין לשיעורים, הودעות,..
עדכונים, רישום להגרלות, ועוד...

לקבלת הגילוין במייל: 5047867@gmail.com

fax: 6507823-02